

Víno má svou duši i tajemství



Zdeněk Skalička Autor: DENÍK/archiv

O víně se dá vyprávět krásně a dlouho. Třeba ve vinných sklípcích nebo na výstavách vín. Jenže být na nich v rámci nabitě víkendové redakční služby, není na povídání o vinném moku čas.

Ale, zapamatoval jsem si modlitbičku sedmasedmdesátiletého vinaře Jana, který ve vinicích i při výrobě vína nechal za půl století kus duše. Sepjal svoje mozolnaté ruce a za všechny vinaře vyjevil prosbu:

„Ať v tom letošním roce

všechny Panny Marie na Moravě

nad tím vinným krajem

rozepnou svůj hvězdnatý plášť

a střeží vinice k větší slávě

před kroupami a plísňemi

přelaskavě.

Všechny vinice a každý hrozen zvlášť!"

Pak ještě dodal, že víno má své tajemství i svou duši. Ale prý jenom tehdy, když se o něj vinař podělí s přáteli. „Vino člověk nepije, aby se z něj opíjel, ale proto, že uvolňuje ducha," poznamenal vinař. Kéž by si tato slova vzali někteří lidé k srdci.

Autor: Zdeněk Skalička